

จับตา ม.44

ปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการขับเคลื่อนปฏิรูปภูมิภาค ฐาน "ซิงเกิลคอมมานด์" ???

นำเสนอเมื่อ : 29 มี.ค. 2559

โดย ทีมการศึกษา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

แฉวงการศึกษาสั่นสะเทือน !!!

ทันทีที่เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษา ประกาศคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 10/2559 เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ใจความสำคัญคือ การให้มี “คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค” รมว.ศึกษาธิการเป็นประธาน เพื่อกำหนดทิศทางการวางแผนงานการบริหารงานบุคคลในภูมิภาค และจัดสรรงบประมาณ

ตามด้วยคำสั่งที่ 11/2559 เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ที่มี “ศึกษาธิการภาค” ขึ้นตรงต่อ รมว.ศึกษาธิการ และมีสำนักงานศึกษาธิการภาค 18 ภาค พร้อม “ศึกษาธิการจังหวัด” และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด 77 จังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติภารกิจการบริหารและจัดการศึกษา โดยมี “คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด” เรียกย่อๆว่า “กศจ.” มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

ดูเผินๆเหมือนจะเป็นการปรับโครงสร้างการบริหารราชการในภูมิภาค ตามที่ พล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รมว.ศึกษาธิการ เปิดโต๊ะแถลงถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ต้องใช้อำนาจตามมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ.2557 ว่า

“โครงสร้างเดิมแม้งานจะเดินหน้าไปได้แต่ไม่ทันเวลาของรัฐบาลที่เหลืออยู่ 1 ปี 6 เดือน จึงต้องปรับโครงสร้างในภูมิภาคที่มีปัญหาการบริหารงาน เพื่อบรรณาการการทำงานในระดับเขตพื้นที่ฯให้มีความเชื่อมโยง มีสายงานการบังคับบัญชาที่กว้างขึ้น เป็นเอกภาพและเกิดความคล่องตัว”

แต่หากดูคำสั่งทั้ง 2 ฉบับ จะพบว่าประเด็นอยู่ที่การยุบเลิก คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) เขตพื้นที่การศึกษา โดยให้อำนาจหน้าที่ไปเป็นของ กศจ. ซึ่งนับจากนี้ต่อไปอำนาจการบริหารงานบุคคล ทั้งแต่งตั้ง โยกย้าย พิจารณาความดีความชอบและลงโทษทางวินัยตกอยู่ในมือ กศจ.แทน

และนั่นถือเป็นการ “ล้างบางหัวอำนาจเก่า” ที่ทรงอิทธิพลในเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีมักมีข้อครหาถึงการแต่งตั้งโยกย้ายในบางเขตที่ไม่เป็นธรรม เรียกريبผลประโยชน์ถึงขั้น “คิดเงินเป็นกิโลเมตร” ซึ่งการสลายหัวอำนาจเก่านี้ไม่ใช่เพ็งคิดกัน แต่เป็นความพยายามมาตั้งแต่ คสช.เขายึดอำนาจ ทั้งสมัยที่ พล.ร.อ.ณรงค์ พิพัฒนาศัย นั่งเก้าอี้เสมา 1 เคยพยายามทำแล้ว แต่ไม่ทันสำเร็จก็ถูกย้ายไปเป็นรองนายกรัฐมนตรี

ยิ่งเมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปกว่านั้น จะเห็นว่า คสช.ได้ให้อำนาจ รมว.ศึกษาธิการ ในการแต่งตั้ง โอน

หรือย้ายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือแม้กระทั่งผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งต่างๆ ในภูมิภาคหรือจังหวัด ตามประเภทหรือระดับตำแหน่งที่ ร.ม.ว.ศึกษาธิการ กำหนด

พร้อมกับสั่งให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาหรือแม้กระทั่งผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งต่างๆ ในภูมิภาคหยุดการปฏิบัติหน้าที่หรือพ้นจากตำแหน่ง โดยไม่อาจได้รับเงินค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ใดๆ

การ มอบมาตรา 44 ย่อมเท่ากับมอบดาบอาญาสิทธิ์ ไว้ในอุ้งมือของ “บี๊กหน่วย” พล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ซึ่งแม่เจาตัวจะยืนยันว่าการแต่งตั้งโยกย้ายจะให้เป็นไปตามขั้นตอนเดิม ทั้งจะใช้อำนาจดังกล่าวเท่าที่จำเป็นก็ตาม แต่เมื่อดูคำสั่งทั้ง 2 ฉบับแล้ว มีการระบุไว้ชัดเจนว่า **“ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ร.ม.ว.ศึกษาธิการ”**

ที่สำคัญเรามองว่าการปรับโครงสร้างในครั้งนี้ เป็นการลง “เสาเข็ม” การบริหารในรูปแบบ “ซิงเกิลคอมมานด์” ก่อนนำไปสู่การปรับโครงสร้างใหญ่ ด้วยการยุบ 5 แท่งเหลือเพียงแท่งเดียว เพื่อจะได้ “คุมเบ็ดเสร็จ” ตามที่ พล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ เคยลั่นวาจาไว้ พรอมยังยอมรับด้วยว่ามีความเป็นไปได้ที่จะนำไปสู่การปรับโครงสร้างใหญ่

และอาจจำเป็นจะต้องใช้มาตรา 44 อีก

“ถอยหลังเข้า คลอง” และ “ตั้งอำนาจคืนสู่ส่วนกลาง” ???

คือข้อกังขาของสังคม ซึ่ง “บี๊กหน่วย” แอ่นอกรับแบบขายชาติทหารว่า “โครงสร้างใหม่นี้เมื่อมองดูแล้วเหมือนย้อนกลับไปไซของเดิม แต่หากเดินไปข้างหน้าแล้วไม่มีอะไรดีขึ้น มีแต่แย่งลง ทำไมเราไม่ถอยกลับมาดูวาของเดิมดีอย่างไร โครงสร้างใหม่นี้ไม่ได้ทิ้งการกระจายอำนาจ เพราะมีทั้งผู้ว่าและกรรมการที่ครบทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม”

“ทีมการศึกษา” คงไม่สามารถชี้ถูก ชี้ผิด การปรับโครงสร้างนี้ตั้งแต่มวยยังไม่ทันจะเริ่มชก แต่เราขอสะท้อนข้อห่วงใยจากผู้คนในแวดวงการศึกษา ที่ตั้งข้อสังเกตว่าการปรับเปลี่ยนนี้จะสามารถแก้ปัญหาการศึกษาไทยที่ถูกมองว่าด้อยคุณภาพได้จริงหรือไม่ ???

เพราะแม้จะเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของ “พ่อเมือง” ที่นั่งหัวโต๊ะเป็น ประธานกศจ. แต่ด้วยภาระงานที่ล้นมือไม่แน่ใจว่าจะมีเวลาทุ่มเทให้กับการศึกษาแบบเต็มร้อย

และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ การได้มาของบอร์ด กศจ. โดยเฉพาะผู้แทนครูในท้องถิ่น ผู้แทนภาคประชาชนในท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีความน่าเชื่อถือเพียงใดวาบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่มีวิ่งเต้น เสนอสาย หรือเด็กฝาก ซึ่งนั่นหมายถึงแทนที่จะเป็นการกลางบาง อาจกลายเป็นการสร้าง “ขั้วอำนาจใหม่” เข้ามาแทนที่

ไหนๆ ก็ลงทุนใช้อำนาจตามมาตรา 44 ปรับโครงสร้างการบริหารงาน ศธ.ในภูมิภาคแล้ว สิ่งที่สังคมไทยตั้งตารอคือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะสามารถเป็น “ตัวช่วย” ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้เห็นผลอย่างจริงจังอย่างที่ตั้งใจไว้ได้เสียที

เพราะการปฏิรูปการศึกษาของเด็กไทย เสียเวลามากเกินพอแล้ว!!!

ที่มา [หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันที่ 29 มีนาคม 2559](#)